

MILÍ ČTENÁŘI

k Vaším dopisům, týkajícím se ideologické úrovně Našich Hlasů v posledních 2 - 3 číslech Vám chceme sdělit.

Nový vydavatel i členové redakce jsou es. posrpní emigranti. Z vlasti byli donuceni emigrovat v zajmu zachování svobody a svých životů. Mají svou zemi a její lid k smrti rádi, chlejí jim zde, v zahraničí sloužit a doufají, že se jednou budou moci vrátit, nebo alespoň podívat, nikoli jako zločinci, nýbrž jako plnoprávní občané republiky (v případě návratu). K tomuto cíli směřuje veskeré jejich snažení. Jelikož jsou zde ještě jiné neosobní zájmy, motivované snahami o co největší přispění k situaci, která by jednou provždy garantovala celému světu svobodnou a demokratickou rozvoj a tyto zájmy vydavatelství a redakce má v úmyslu podporovat, tedy i celkové politické zaměření Našich Hlasů je úměrné těmto cílům.

Nejsme si docela jisti svou kvalifikací pro odborné analýzy a neodvolatelnost faktů, které Vám v našich novinách jednou týdně nabízáme ve formě příspěvků našich dopisovatelů nebo i jako vlastní články. Máme však neustále na mysli několik zásad, od kterých bychom nechtěli upustit. Především: Naše Hlasy jsou naprosto nezávislé, tedy články - mají-li potřebnou úroveň a vztah k aktuálním otázkám - nemusí vyjadřovat názor redakce, jsou volnou tribunou těch Českoslováků, kteří jakýmkoli demokratickým způsobem chtějí přispět účinně ke znovusazení demokracie v Československu, nebo k udržení, resp. ke zvýšení úrovně všech složek krajan-ského života v Kanadě.

Poněvadž chceme, aby Naše Hlasy se těšily co největšímu zájmu čtenářů, snažíme se o koordinaci faktorů, které podmiňují vysoký čtenářský zájem a zároveň zaručují co možná nejvyšší úroveň politického týdeníku s kulturním a sportovním zpravodajstvím. To znamená, že si neustále musíme všimnout ohlasu čtenářů, nepodléhat jim i hovořit jejich rozumným potřebám - přirozeně ze nelze vyhovět všem - nepřipustit však jakoukoli lacinou politickou pornografii, která by se mnoha někomu líbila, Naše Hlasy by však nesmírně poškodila.

Vyslechli a precetli jsme si mnoho Vašich názorů. Globálně bychom z nich mohli vyvozovat, že emigrace ekonomická, t. j. ta, která je v Kanadě nejméně 22 let, má někdy nebezpečný sklon inklinovat k ideologii, která má mnoho společného s bolševiky, která je však naprosto nepřijatelná pro moderní společnost. Politická emigrace, t. j. ta, která musela Československo opustit v důsledku t. zv. "vítězství pracujícího lidu" v únoru 1948, převážně necítí rozdíl mezi komunisty "Stalinisty a komunisty typu A. Duběčka, I. Svitáka, O. Šika a dalších. Posrpní vlna emigrantů zase tento rozdíl maximalizuje, čímž se emigrantům prvních dvou kategorií zdají sporné motivy jejich odchodu z vlasti, zvláště, když v Kanadě se snaží o způsob života, pro který zde nenachází většinou pochopení a který by byl více méně iluzorní i v Československu za okolností neuskutečněné invaze v srpnu 1968. Pokud mají posrpní nějakou kvalitativní výhodu v nazírání na události posledních 15 - 20 let v Československu, tedy pravděpodobně tu, že lépe ovládají argumentaci okolo těchto problémů a jsou mimo podezření, že také majetkové důvody jsou hlavním motorem jejich případných protibolševických snah. (Na druhé straně, trebaze si velika část posrpních emigrantů nepříznivě existenci důvodů svého útěku do zahraničí, je zde několik vážných

RUMĚNEC STUDU

KAREL SKACEL

zpečetěna! Gajda odejel se svým stámem do Vladivostoku a pak do ČSR.

Zamyslejte se nad trpkým osudem tohoto bolševikobijce: číslo jedna - generála Gajdy, přicházím k závěru, že Gajda byl vlastencem, rozhodně větším než jeho kolega na valečné šachovnici jednooký hrdina generál Surovy. Že Gajda byl vlastenec nejen slovy, ale především činy, svědčí i fakt, že odmítl nabídku hitlerovského gen. stabu, aby velel jedné německé divizi v boji proti bolševikům za druhé světové války!

V květnu 1945 zmizel Gajda bez stopy ve spárech NKVD, zatímco Surovy NKVD nezajímá. Divám-li se bedlivě na postoj Gajdy kontra T. G. Masaryka, je patrný rozdíl jejich názorů na bolševickou revoluci: TG. Masaryk viděl v Říjnové revoluci zlačnou čistě ruskou a narážky na to, že je vedena lidmi neruského, ba neslovanského původu, odbyl slovy pronesenými v prosinci 1917 v Moskvě: "Myslím, že v Trockém, Leninovi je jistě tolik ruské krve, co v dynastii Romanovců..." Gajda naproti tomu spolu s Kramářem viděl v Říjnové bolševické revoluci spiknutí mezinárodních sil, toužících ovládnout svět, proti nimž je nutno zvednout zbraně, má-li být svět zachráněn před nadvládou d'abolských fanatiků a la Trocký, Uritzký, Sverdlov atd. Léta pomalu ale jistě zapadají do zapomnění ale ruská historie se pomaloučký odclouňuje a paprsky světla zjevují, na její straně byla pravda, zda na straně T. G. Masaryka, nebo Kramáře.

T. G. Masaryk, dívaje se na nás s "onocho břehu" jistě si sám koriguje svůj názor na Homines Slanskyenses, zmocnivši si u nás bolševickým převratem v únoru 1948 jeho díla! Dívaje se na nás s onoho prestolu věčnosti jistě lituje boje proti kleru. Ano, jistě by již nikdy nebojoval proti římsko - katolickým kněžím, kteří po bolševickém převratu u nás byli zavíraní a genocidně ničení jen proto, že chránili jeho dílo! Logika historie bývá mnohdy nevyzpytatelná!

Tak na základě smlouvy mezi

bolševiky a našimi legionáři byl admirál Kolečak, naděje a spása slovanského Ruska vydán bolševikům na jistou smrt. Stanuv před popravicí četou bolševických band, zvolal: "Spasibo vam, Čechoslováci".

Vydáním zlatého pokladu carského Ruska bolševikům. bylo jim velmi pomozeno, neboť i když dostávali finanční pomoc od zahraničních bank, mohli nyní kupovat zbraně v zahraničí za zlato. Jak se dostal zlatý poklad do rukou našich legionářů? 10. září 1918 opouští kazanský čl. oddíl legionářů město a plukovník Svecovi se podařilo vzít s sebou i celý carský poklad sestávající z 18ti vagonů, kde bylo celkem 5143 bedniček a 1678 pytlíků. Bedničky byly dlouhé půl metru a vysoké 25 cm, pytlíky vojenské zelenavé. Část pokladu tvořily zlaté mince a zlaté předměty, část odlišky a samorodky. Vagony byly předány v Irkutsku dne 1. března 1920 veliteli 7 roty bolševického pluku tovarysci Šelepinovi, otci nynějšího kremelského potentata. Vagony odevzdal za čl. legionáře velitel posadky čl. v Irkutsku pplk. Čila.

V jakém rozporu byla tato unfair smlouva s řečí, kterou pronesl gen. Štefaník v roce 1919 na Sibiři k legionářské jednotce, které předával prapor za vynikající boj proti bolševickým bandám. kdy řekl: "Vy chápáte, že musíte zůstat nepřemohitelnými nepřeteli bolševismu. Bolševismus je negace demokratismu, bolševismus klíč, řve, demokracie myslí, poučuje, bolševismus burcuje nejnížší pudy demokracie apeluje na čest a svědomí, bolševismus dává lidem palenku a dyku, demokracie kladivo a pluh, bolševismus hází protivníka z okna, vytahuje ho z vězení a ubíjí, bolševismus zakupuje duše za výhody a tvoří strany banditů a sektářů, bolševismus to! rozklad, bída a hlad..."

Veliká škoda je pro celé lidstvo, že echo těchto krásných slov gen. Štefaníka bylo zprovozeno ze světa 7. února 1920 podepsáním smlouvy právě s těmito bolševickými banditů a sektářů, proti nimž Štefaník tak krásně mluvil. Kdož ví, jak by dnes vypadal svět, kdyby...?

NAVLIČEK MĚL PRAVDU

Zaprve ovšem vůbec, ale zadruhé hlavně proto, že ke svým rozjímavým verzím o pomíječnosti všeho lidského dodal tohle: "Jenom carů, samovláda, a takové sloty - potrvají věčně věků, jak jučtové boty." To může jeden potvrdit, když se dožije určitého věku, když se stane dědečkem: když zažil několik revolucí a převratů. Když tohle píše, uvažují o třech obrazech Staroměstského náměstí. První obraz je sice myslím také zachycen někde v tisku, ale mně utkvěl na mysli. Předjari 1918, chmurné mraky nad Prahou, chladná mlha v zákoutích starých ulic, a na náměstí temné skupiny chudobně oděných ženských; nějací mužští něco vykřikují, a táhne se řádí stráž v temných pláštích s puškami a bodáky. "Děti, běžte, pospíšíme domů!" Copak je, co tady dělají? "To je demonstrace - lidé mají hlad!" My jsme ovšem hlad neměli, ale věděli jsme, že když je válka, není to, co bylo v míru; já jsem byl velmi hrdý ze jakozto starší z nás bratří já si pamatuji, jak chutnaly pomerance. Pry až bude mír, zase pomerance dostaneme... A tady ty ženské pry nemají ani dost chleba; proto tady to množství lidí, a tomu se říká demonstrace. Od té doby jsem věděl, jak demonstrace vypadá...

Pokračování na str. 2

Alois Salomoun

symptomů, které tomuto názoru castečně dávají za pravdu.)

Uvádím formulaci názoru některých es. intelektuálů, kteří dění v Československu pozorně sledují mnoho let z Kanady. Rikají toto: "I s diktátory je nutno diskutovat, jediné tak, pacifickými metodami lze dosáhnout úspěchu, poněvadž jejich denuncováním a bojem založeným na stejných metodách, kompromitujeme nejvíce sebe a cíl, jehož chceme dosáhnout." Zasadně nesouhlasím a argumentuji:

Diskutovat mohu a jsem povinen pouze s někým, kdo přijme pravidla diskuze. To komunisté nikdy neudělali a pokud ano, přestali být komunisty.

Diskuzi za těchto okolností bychom si nevytvářeli možnost předpokladu svobodného návratu do vlasti. Naopak, komunisté by získávali další pozice a bezmocný lid by nás mohl začít nenávidět.

Aktivní příslušník komunistické strany není čestný soupeř, nýbrž zločinec. Rika-li někdo a nedavno to opět vykřikl jeden z prominentních emigrantů, že je komunistou potud, pokud je kom. ideálním řešením pro celý svět, ať se tedy předsvědčí, co komunistas ve své historii dodnes dokázal, tím se prece definuje, nikoli otřepnými frazemi. Diskutovat mohou s komunisty ti, kteří nemohou dělat nic jiného, my, kteří máme možnost působit na ve-

řejné mínění, máme povinnost této možnosti využít k nasazení alarmujících metod, kterými kategoricky odsoudíme toto světové nebezpečí.

Jiří Peterka

LENIN - HUMANISTA, NEBO VRAH?

Snad 500 nebo 600 lidí s mnoha transparenty vyjádřili večer v pátek 4. dubna svůj odpor ke kremelskému totalitnímu režimu. Některé transparenty byly opravdu typickou ukázkou vroucí touhy po svobodě, jiné zase volaly po spravedlivé odplatě, mnoho bylo takových, které až kruté zesměšňovaly poměry v SSSR a členy kolaborantských vlad satelitních zemí, prostě je jisté, že ti vevnitř, když pod ochranou policie prošli spalíry demonstrantu, vyzbrojených obličejnými nahnílymi vejci a rajskými jablky - moc chuti ke slavnostní večeři asi neměli. Okny jsme viděli kyselá a vztekem zjizvená obličejá pohlavárů, kteří měli možná odvahu, možná i rozkaz k akci, která vzbudila u zde žijících občanů porobených zemí spravedlivé rozhořčení, jež se projevilo dobře provedenou a ukáznou demonstrací.

REDAKCE

Lharů se nebojím, mnohem více se bojím těch, kteří mají vždycky pravdu.

REJ KOLEM LENINA A LENINISMU

ARNO HAJŠ

POKRAČOVÁNÍ

A nyní několik poznámek k tzv. idejím leninismu. Jednou z prvních je "založení proletářské strany nového typu" na principu "demokratického centralismu". Aby mohla dělnická třída splnit svou historickou úlohu, říká Lenin, potřebuje bezpodmínečně svůj vedoucí štáb, vedoucí sílu právě tak jako potřebuje armáda velitelský sbor. Takovou vedoucí silou - tvrdí Lenin - může být jen pevně semknutá, přísně konspirativní, disciplinovaná, centralisticky řízená strana. A poněvad dělnická třída není způsobila jít dal než k "trade - unionistické obraně" svých zájmů - parafrasuje Lenin staré Marxovo tvrzení - musí takovou stranu autoritativně vést, "revolucionáři z povolání". Ti tvoří "jádro" strany a jedině oni mají právo vyjadřovat zájmy pracujících, byť jejich vůdcem a soudcem ve všech otázkách jich se týkajících. Proto např. v r. 1905 "bolševický štáb profesionálních revolucionářů" označoval dělnické stávky a manifestace, k nimž docházelo pod vlivem tehdejších odborových organizací, "za překážku v přípravách povstání".

Taková je v podstatě Leninova představa o úloze strany, jako aparátu rozhodující elity, vnášející své ideje do lidových mas. Leninovo pojetí "demokratického centralismu", s nímž se dnes komunisté tolik ohánějí, vyplývalo zcela samozřejmě z centralistického principu organizace a řízení strany, protože v něm vždy převládala a převládá i dnes centralismus a demokracie přichází zkrátka. A tam, kde není dana možnost kontroly členů nad jejich vůdci, musí docházet k "deformacím", abychom uzili dnešního módního termínu komunistů, k diktatuře aparátu, se všemi toho následky.

Na těchto zásadách spočívají proletářské strany "nového typu", které se po říjnové revoluci v Rusku utvořily v různých zemích na západě. Pokud některé z nich vznikly rozkošem stran sociálně - demokratických, musily se podrobit proslulé "bolševisaci", jako tomu bylo právě v Československu.

Tyto rozdílné koncepce podstaty dělnického hnutí a úkolů sociálně demokratické strany, byly také základem linií obou směrů k otázce odborového hnutí. V letech revoluce se vedl boj o zachování a další rozvoj odborových organizací jako nezávislých, autonomních organizací dělnické třídy, proti bolševickým pokusům přeměnit odbory v poslušné nástroje strany a později její diktatury. V tomto boji zaujímali menševici nesporně správnou pozici, jak se to dnes retrospektivně zcela výrazně ukazuje. Odpor dělníků proti bolševické koncepci v odborech lámali bolševici brutálními represivními opatřeními, rozpouštěním svazů, zatýkáním neobdobných stupenců svobodných odborů. Bolševici stáli na stanovisku, že v období, "přechodu k socialismu" je nezávislost odborů požadavek reakce. A na tomto stanovisku nezměnili nic podnes. Nazorně se to ukázalo nedávno v našich zemích při zasazích Husakova vedení do českého a slovenského odborového hnutí, kdy s neslychanou nevázností k demokraticky provedeným sjezdům byla revidována téměř všechna jejich usnesení a znemožněno složení sjezdy zvolených orgánů odborových.

Mezi leninské ideje patří také vytvoření "státu nového typu", opírající se o diktaturu proletariátu. Autoři též k Leninovu výroci tvrdí, že je to stát "mnohem demokratičtější než kterákoliv buržoasně parlamentní republika". Komunističtí propagátoři pak vydávají Sovětský svaz za stát, kde jsou v praxi uskutečněny ideje demokracie a občanských svobod. "Skutečná demokracie je tam, kde záležitosti státu opravdu spravuje lid - a v naší zemi neexistuje oblast veřejného života, kde by se zásadní otázky neřešily demokraticky a neexistuje společenská vrstva, která by se nepodílela na řízení země" - hla-

holil v kremelském sále na jednom ze slavnostních shromáždění v dubnu 1969 tajemník sovětské komunistické strany Ivan Kapitonov a sklídl frenetický potlesk. A to ve státě, který první rozdělil své obyvatele na privilegované členy strany a na bezpartajní občany druhého řádu!

Přitom komunističtí ideologové neopomínají zdůrazňovat, že "diktatura proletariátu" zůstává jedním z hlavních charakteristických rysů sovětského státu a hlavním nástrojem budování socialismu, za diktatura, kterou Lenin označil "ta moc neomezenou žádnými zákony". Dvacátý sjezd sovětské komunistické strany tuto tézi sice odmítl a zdůraznil otázku socialistické zákonnosti, ale jeho usnesení bylo později uloženo do spodní zásuvky spolu s celou tzv. destalinisací a dnes platí tato leninská téze znovu v plném rozsahu.

Mluví-li komunisté o státě "nového typu", mají pravdu v jednom, že za Lenina se zrodil první totalitní stát. Někteří bolševiči vedoucí z věrnosti k socialistickým zásadám, jež dosud hlásali, se z počátku totalitě vzpírali a byli pro koaliční vládu všech politických stran zastoupených v Sovětech, ale po neúspěchu Leninovy skupiny k tomu nedošlo. Jen leví socialisté revolucionáři do sovětské vlády koncem prosince 1917, vydrželi v ní však jen necelé tři měsíce. V červenci 1918 pak došlo mezi nimi a bolševiky k pouličním bojům v Petrohradě a Moskvě, při kterých je bolševici "zlikvidovali" pod falešným obviněním z kontrarevoluce.

Po snadném vítězství v Moskvě, Kazani a jiných průmyslových místech neměli bolševici zájem dělit se s kýmkoliv o moc, ač před říjnovou revolucí nikdy požadavek vlády jedné strany nevyšlo. S jídlem roste apetit, se říká, a tak došlo k vytvoření komunistického samoděržaví, k systému vlády jedné strany, kterou komunisté vydávají dnes za velkou výmohlost revoluce a za jediné možný a správný revoluční systém vlády. Leninův stát "nového typu" je tedy takový stát, v němž si komunistická strana monopolizuje veškerou moc a ostatní politické strany jsou buď zrušeny, nebo "usměrněny" tak, že vegetují v jejím stínu. Polská socialistka Rosa Luxemburková, která znala ruské poměry stejně dobře jako Lenin, v polemice s ním, o tom napsala: "Svoboda omezená na přívěsce vlády, není svobodou. Svoboda se musí vztahovat i na ty, kdož smýšlejí odlišně; bez všeobecných a tajných voleb, bez svobody tisku, projevu a shromáždění - život se stává karikaturou sebe sama a jedinou skutečnou silou je byrokracie".

Když Lenin ještě chodil na schůze, tvrdil, že bolševická strana je proti velmocenské politice a proti tajným diplomatickým úmluvám a bude vést politiku před tvář všeho lidu. Sliboval, že dostane-li se k moci, uveřejní všechny tajné úmluvy uzavřené carskou vládou, Carské úmluvy po case bolševici uveřejnili, ale přitom za posledních několik desítek let, hlavně za Gromyky a Zorina, předvedli celému světu tajnou diplomacii v takových dimensích a s takovou dávkou politického pokrytectví a kamufláže, že proti ní činnost velmocenských diplomatů před první světovou válkou byla pravou dětskou zábavou.

Zásadou Leninovy zahraniční politiky bylo "užívat protikladů a rozporů mezi imperialisty, stávat se proti sobě". V tom se stali jeho následovníci pravými mistry. Nejde tu jen o vyvolávání stávek a sociálních nepokojů v zemích, kde mají komunisté vliv na odborové hnutí, to patří k normální bolševické taktice. V rozvojových zemích afrických a asijských při každém převratu stojí v pozadí bolševičtí agitátoři, někdy přímo z Moskvy, jindy ze satelitních zemí, nejčastěji z Prahy, v každém případě se při těchto převratech střídá zbraní, které dodali bolševici. Přitom v novinách a v éteru neustále volají po klidu a míru ve

světě a troufale se vydávají za jejich jediné zastance. S hlediska těchto zásad bolševické zahraniční politiky je třeba také posuzovat jejich poslední agitační heslo o svolání evropské mírové konference.

Leninismus je v podstatě praxe sovětských komunistů včetně stalinické éry. Stal se mezinárodním učením a dnešní společenská forma v SSSR je důsledně uskutečnění leninského společenského modelu - proto je nedotknutelná, mezinárodně závazná, vzor pro komunisty všech zemí. "Existuje jen jediný socialismus, ten, který zvítězil v Sovětském svazu, a ten je nejvyšší formou demokracie" napsal úvodníka moskevských "Izvěstí" v květnu 1968 v polemice s Dubčekovou politikou v Československu. Takový je speciálně moskevský výklad "socialistického internacionálního", bolševická koncepce monolitní jednotky a jednotného modelu socialismu. Dvacátý sjezd sovětské komunistické strany tento monolitismus odmítl a deklaroval rovnoprávnost a autonomii komunistických stran bez rozdílu. Tehdy moskevští bolševici sami uznali, že tato koncepce je zastaralá a vývojem překonána. Ze strachu před reformami v Československu se však k ní vrátili a nadto ji ještě doplnili známou Brežněvovou doktrínou omezení suverenity socialistických zemí.

V moskevských tézích k výroci Lenina se tvrdí, že "socialismus je ztělesnění idejí leninismu". Podstatu socialismu, podle Lenina, přý spočívá v přechodu výrobních prostředků do vlastnictví lidu, v nahrazení kapitalistického hospodářského systému výrobou podle všeobecného planu v zájmu všech členů společnosti.

Ve světle padesátiletých zkušeností se sovětským systémem není těžké tvrdit, že leninismus nebyl a není cestou k socialismu. Otázka vlastnictví výrobních prostředků nemůže být otázkou zásadní, nýbrž jen otázkou vhodnosti, stejně tak forma podnikání. Hlavní je - a to je zájem společnosti - kontrola vlastnictví. Státní kapitalismus, jak jej vytvořili bolševici podle Leninových koncepcí, nevedl k socialismu, nýbrž jen k nové formě sociálního útisku a vykořisťování.

Socialismus nelze přece vykládat jen úzkoprsě materialisticky jak to bolševici spolu s Leninem dělají. Socialismus má svůj původ v humanismu devatenáctého století, je součástí západní demokracie a jeho cílem je odstranit bídu, nespravedlnost vykořisťování a ujaření jakéhokoliv druhu. Je to úsilí o nový společenský řád, který je inspirován ideály humanismu a proto ho mohou budovat jen svobodní lidé demokratického státu, nikoli otroci a nevoľníci jakékoliv diktatury. Je přece víc než paradoxní, musí-li se dnes lid v Sovětech pachtit po takových elementárních svobodách, jako je svoboda projevu a shromáždění, jichž si lid na Západě už před sto lety vydobyl, aby mohl bojovat o svůj pokrok za kapitalismu. A je to jistě velmi skromný cíl u srovnání s ideály společnosti bez tříd, k níž přý spěje Sovětský svaz v duchu Leninově podle výkladů sovětských vědátorů o slavnostních příležitostech.

To, co nam bolševici jako socialismus předkládají, je urážlivé překrucování vlastního pojmu socialismu, stejně jako pojmu demokracie, jež slyšíme až příliš často z jejich úst. Socialistům jde přece o konkrétní, určitě demokratické svobody a ty lze uskutečňovat jen, mame-li zajištěny principy humanismu, svobody a demokracie. Despotický socialismus nemůže existovat. Alexandr Ivanovič Herzen, jeden z velkých ruských filosofů a jistě nemenší revolucionář než Lenin, to řekl výstižně: "Socialismus, který by se chtěl obejít bez politické svobody, bez rovnosti, rychle by se zvrhl v samoděržaví komunismus". A to je případ leninského "socialismu".

V minulosti měli mnozí socialisté odlišný názor na konečný cíl so-

HAVLÍČEK MĚL PRAVDU

Pokračování se str. 1

Z té demonstrace se zrodilo ještě více demonstrací, a nakonec z toho byla republika. Republika měla také svoje vojsko. A ti vojáci republiky chodili ve stejnokrojích předešlím rozmanitých, ale často také ošumělých, bezbarvých. Staří strýčkové vykládali, že v míru takhle vojáci nevypadali. V míru - při císařských manévrech, při císařských přehlídkách. To prý bývala podivná! Vojáci vyrovnaní, útvarů v bezvadném pořádku, řady blyskavých bodáků, při vzdávání pouty všeho na povel: raz, dva, jediný hřmot! Kdepak teď, po válce, po převratu, po revoluci, za republiky; takového něco vy, děti, už neuvídlíte.

A zase jiné demonstrace vidělo to Staroměstské náměstí; jednu takdy vidím na obrázku. Pravdu měli moji strýčkové - byl to pohled nesmírně vzdálený od slavnostních přehlídek z dob mocnářství s rovnocárným seřazením mužstva, s odstupňovaným pořadím sarží, vyčištěným prostorem pro vrchnost, s obecnějším zatlačením za kordon do pozadí. Stojí tu ovšem ozbrojenci kolem vrchnosti, stojí tu s novými, dosud nepoužitými a nezvyklými zbraňmi mužové těch útvarů, které začaly jako skromné závodní stráž - pry proti werwolfům a sabotérům, kterých nikde nebylo a které najednou, náraz, na jakýsi tajný povel dostaly nové jméno Dělnických milicí, nové zbraně (které drželi ti chlapičci jako košťata) a nové ústřední velení. Uprostřed nich nová vrchnost, ale ještě jako vrchnost nevypadá; ještě to vypadá přibližně jako řecník při lidové demonstraci, ještě se soudruh Gottwald nestal Dělnickým prezidentem, ještě nemá generalskou uniformu, ještě mluví či blábolí k davu, k ulici, k osklivému, hrozi- věmu davu, davu vědomému si síly a moci každého uskrtit.

A třetí obrázek - snímek 22. výročí oné demonstrace, výročí Vítězného února. Ne - moji strýčkové měli pravdu; čas bezvadných přehlídek se vrátil. Žadny dav, žádné bezvládí, žádná vzburěná ulice;

ulice čistě vymetena, diváci za kordonom, vrchnost na proslorném čestném místě, náměstí vyplněné os trohrannými čtverci ozbrojených útvarů. Po nějaké demonstraci ani stopy, po převratu ani stopy, jsme zpátky ve starých casech, ve starých obrazech; ne, tohle není obraz z dob starého císaře pana - takhle pražská náměstí v roce 1908 nevypadala . . . proč mi ten obraz připadá tak známý? Ovšem, pamatuji se! Serie kolorovaných litografií: Sankt Peterburg - a tohle je posádka nastoupená při svěcení sloupu na paměť Vlastenecké války. Tytéž ostrohranné čtverce sestavené ze živých lidí, z lidí nehybně ustrnulých a jen na povel se hybajících, tytéž vymetené širé prostory, tentýž kordon gorodových a za ním při kraji náměstí úzký proužek diváků, pouhých do civilistů, tataz tribuna vyhrazená nejvyšším vrchnostem a střezena tak to bylo zvykem v Sant Peterburgu, a nebylo zvykem v mocnářství rakouském - však také bylo zpuchřelé.

Ano, takovéhle bezvadné přehlídky dovedli pořádat jenom v císařství vserském; 22. února 1970 nám na Staroměstském náměstí předvedli takový obraz, o jakém píše se stemkem počáteční kapitoly ruských emigrantských románů. To byly casy, to byly parády na Martově poli, u Carského sela, u Gatčiny . . . za Nikolaje Pavlovice, za ministrování Arakcejeva, za času cara Pavla, kdy měli gardové vojiny tak vycvičené, že nebylo na nich znát, že dýchají. Mysleli jste, zarmoucení aristokraté po roce 1918, zděšení burzujové po roce 1948, že nastává bezvládí, neřadstvo, vláda chatry, diktatura proletariátu . . . Myšlíte jste se všichni. Pravdu měl Havlíček, Arakcejev se vrátil. "Jenom caři, samovláda, a takové sloty - vytrvají věčně věků, jak juchtové boty . . ." Snímky z letosní Prahy nás unášejí do minulých věků, do vzdálených zemí, k nečekávaným obdobím. Když tak o tom císaři Pavlovi mluvíme . . . nakonec ho lidé z vlastní gardy zavraždili. To se ve vojenských monarchiích - turecké a ruské - přiházelo.

Jindřich Středa

VYŽÁDEJTE SI KOPII ONTARIJSKEHO ROZPOČTU NA ROK 1970

Podrobná informace o finanční situaci v ontarijské provincii je nyní k dispozici. Tuto informaci můžete obdržet na požádání v plném znění s příslušnými vysvětlivkami, nebo ve zjednodušeném vydání, které obsahuje ztřežní rozpočtové body.

NAPISTE SI O KOPII NA DOLE UVEDENOU ADRESU:

 ONTARIO

1970 BUDGET

The Hon. Charles MacNaughton,
Treasurer and Minister of Economics,
Queen's Park, Toronto 182, Ontario.

Please forward

☐ The 1970 Ontario Budget
- Complete text and supporting papers

☐ The 1970 Budget Digest
- Budget highlights in simplified form

NAME

ADDRESS

CITY

cialismu a ještě i dnes existují různá pojetí konkrétního socialistického cíle. V jednom jsou však všichni socialisté zajedno, a to v tom, že v žádném případě není cílem socialismu to, co se uskutečňuje v

Když se to tak vezme kol - tak už je u nás zase ta stejná spol.

Sovětském svazu a v zemích jeho satelitů. Není jistě třeba výraznějšího odmítnutí idejí tzv. leninismu, je to odmítnutí z kruhů, jež mají k těmto myšlenkám blízký vztah.

Videň 10. března 1970

Nic už tomu nechýbí - jenom to zabalit.

MILO KOMÍNEK

Motto: R. Kipling

Jestliže umíš spočítat své zisky

A na hod jediný je riskovat

A když jsi ztratil započítat znovu

A slovem nevzpomenouti svých

ztrát.

Donutit, znas-li nervy své a svaly,

By nepadnuly, ac se zhroutily

A vydržely, když nic nežli vůle

Jin narizuje, aby sloužily.

1.

Úvod: J. Stracovský.

Je 9. března 1969. Jedu dnes po třetí do Niagara Falls. Bohužel dnes ne tak optimisticky jako před tím. V našem Fordu přes nucenou veselost je cítit rozpaky a nejistotu z toho co bude. Ještě předevčírem nam bylo jasné, že jedeme k Milovu prvnímu kanadskému úspěchu a teď místo toho jedeme vlastně na pohřeb celé dlouho a pracně připravované akce. Nejhorší je na tom, že tomu vůbec nerozumíme. Kde se stala chyba, když to bylo tolikrát prodiskutováno? Tisk, rozhlas a televize slíbily svoji všemocnost a my se teď v duchu dětinsky modlíme, aby jim do toho něco přišlo, aby přišlo, nebo padal sníh. Ale místo toho je krásný den, slunce svítí a i vitr utichá. Prostě jedinečná příležitost pro všechny zvané spojit svůj weekend s podivnou, kterou tento kontinent ještě neviděl.

Myslím si, že bylo rozumnější zůstat doma a čekat jak to dopadne, ne předstoupit před lidi s prázdnými rukama, bez možnosti alespoň vysvětlit . . . ale ono by stejně nikoho vysvětlení nezajímalo. Pozvali nás, tak se ukaz! A místo toho sedím s Milou ve voze a jedu na pohřeb prvního jeho vystoupení leteckého akrobata, který snad takhle ještě na žádný svůj podnik nejel. Nemluvíme o tom, ale vím, že nemyslí na nic jiného. Oč je to horší pro něj, který šel v Evropě, Asii, Africe a Australii od úspěchu k úspěchu. Proč tohle se muselo stát při prvním vystoupení v zemi, kterou zvolil, aby se stala jeho novou vlastí? Proč? Zazil už někdy něco podobného? Ví také jak hoře chutná porážka?

Ví to dobře, ví to snad lépe než kdokoliv z nás. Úspěchy kterých dosáhl se platí a platí se též. Osud mu nic nedal zadarmo, snad i ten dnešek je daní minulosti, nebo snad budoucnosti, kdož ví? Jeho život je vlastně námětem toho nejdobrodružnějšího románu, který by si mohl někdo vymyslet. Když se na něj ze zadu dívám, opravdu nevím, kde se v něm vždy brala ta síla, která jej hnala pořád dopředu, která mu nedovolila se ohlédnout zpátky na cestu, kde zanechal kusy svého těla, roky svého života, která ho hnala do podniků předem ztracených, které nakonec vyhrával. Pověz mi, ne, pověz všem, jaká síla to byla, která Ti pomohla vyhnout se kalové oprátce a přežít 17 let pekla bolševických koncentračních táborů. A jaká síla to byla, která Te přiměla zde, na druhé straně světa, pokoušet znovu osud?

Fakt je, že dnes jsi prohrál, ale kdo ví, až nám řekneš všechno, nebudeme ochotni věřit, že je to vlastně počátek nových vítězství, která musí přijít, protože jsi přijel dobyt tento kontinent a malovérnost necháváš nám ostatním, protože nikdo z nás nebyl:

THE MAN UNDER THE SKY.

- 1948 -

RUDÁ PRÍŠERA ZNÁSILŇUJE ČESKOSLOVENSKO

I

Tento druhý měsíc roku 1948 začíná dobře od samého začátku. Probouzím se ráno sklíčený, s pocitem nepřijímavých událostí. Dole slyším hlas své matky, která s ným mluví. Snaží se tišit hlas, ale nakonec volá mé jméno. Rychle se oblékám a jdu dolů. Matka tam stojí se známým listonošem, který mi podává ruku tak nějak divně, s ostychnou účastí a hned, aby zakryl své rozpaky, vytahuje z kabely telegram, dává mi podepsat příjem a rychle se loučí. Dívám se nechápavě na matku. Chodí mi stále tolik pošty, telegramů, že si neumím vysvětlit chování pana Jandy, ani úzkostlivý pohled své matky. Pocit, který jsem měl při mém probuzení se znovu dostavuje.

jencem ale i nepřítelem. Začíná se ozývat svíravá bolest v břiše nevyléčený průstřel se ozývá. Vydvám se na další cestu, ale síly mi vůči hledně ubývají. Už nevstávám, plazím se po metrech, pak po půl metrech. Točí se mi hlava, nemohu se po jedinou proutit k soustředění. Ted' už vím, že jsem přecenil své síly. Za stále častějších zastávek, kdy zůstávám ležet tvář přitisknutou k zemi, nutím se myslet na něco jiného - všichni hrdinové mých klukovských snů to přece dělali, ale já asi nejsem hrdina, protože bych nejraději křičel bolestí a bezmocným zoufalstvím. Pomalu se mi začíná mihat skutečnost s vidnami. V jasnějších chvílích si uvědomuji, že tohle je konec, konec snad pár metrů od hranice.

V posledním vypětí sil pudem sebezáchovy se plížím k temné siluete nějakého stavení. Tluču na dvéře a v té chvíli je mi jedno, kdo mi otevře. Všechno je lepší než představa umírat v objetí nepřátelské lmy.

Usedám ke kamnům pod zkoumavým, podmačeným pohledem slovenského osídlence z Brezna nad Hronom. Nemluvíme, já nemohu a on zřejmě nechce. Tak, jak teplo a světlo uklidňuje mé myšlenky, podvědomí začíná signalizovat strachu. Ten zmařený, mlčenlivý člověk se mi nelíbí a jeho žena poklizející po světnici a vyměňující s ním kradmé pohledy, ještě méně. Teplo na mne působí a skoro usínám. Bráním se tomu, pocit, že nejsem u dobrých lidí je stále silnější a když, žena najednou zmizela z místnosti, vím bezpečně, že je zle. Nemohu přinutit své tělo, aby poslechlo vůli, nohy se mi třesou, ruce se marně opírají o stůl.

Stejně je pozdě, venku se ozvalo ostré zastléknutí a prudce rozraženými dveřmi vnikají do místnosti příslušníci pohraniční hlídky. Jejich namířené samopaly a výstražné "Ruce vzhůru" by nenechaly na pochybách ani většího optimistu než jsem já. Dávám ruce nahoru, ale křičel bych zlostí a zoufalstvím, ta

je. Roztrhávám telegram, dívám se do něj a marně se snažím pochopit to, co čtu: "Milo, 11. února 1948 spáchal ve svém bytě v Praze sebevraždu Josef Melichar. Okamžitě přijed' - Irena - " Stále ještě neumím pochopit význam těch několika slov. Ale jak si vybavuji v podvědomí obličej jednoho z mých nejbližších přátel a spolupracovníků, člověka, který prošel celý svět, přítele, s kterým jsem šel od vítězství k vítězství, hluboko ve mně narůstá jistota, že těchto pár nesmyslných slov, je strašně pravdivých, pravdivějších o to, že znám příčinu. Manželský rozvrat, jehož jsem byl svědkem v minulých týdnech, skončil tragicky 11. února, kdy už Pepa nemohl dále . . .

Balím a odjíždím do Prahy, jdu se naposledy podívat do té tváře s kterou mně toho tolik pojilo; druhý den Pepu pohřbíváme na Olšanech. Vracíme se spolu s ostatními přáteli do naší kanceláře v Melantrichově ulici a vzpomínáme dlouho do noci na jednoho z nás, dobrého člověka, který neunesl tíhu zrady toho nejbližšího.

A únor neradostně pokračuje k tragedii. Ministrům jsou doručovány balíčky traskavin, do Prahy je nejen svolán sjezd závodních rad a družstevníků, ale přijíždějí i auta po zuby ozbrojených milicionářů. Kolem Prahy krouží pohotovostní oddíly NB, každé noci mění své místo. V novinách řadí censura, objevují se bílá místa. Všichni cítíme napětí a nejistotu. Vládní křiše. Vycházím na ulici, davy lidí směřují na Staroměstské náměstí. Připojuji se také. Uvědomuji si, že jsem svědkem konce demokracie v této zemi, komunisté se ujímají moci ozbrojeným pučem. Jsem svědkem dalšího Gottwaldova vystupení na Václavském náměstí, ve kterém ohlašuje přijetí demise ministrů prezidentem republiky a vytvoření své nové vlády. To je konec, definitivní konec všeho, čemu jsem věřil. . .

Odjíždím domů, abych informoval rodiče a přátele. 2. března dostávám objemnou zásilku. Jsou to výnosy ministerstva vnitra a ministerstva dopravy, zakazující mi

ženská mne zradila ani ne 300 metrů od hranice!

Příslušníci hlídky, jeden mladý podstražmistr SNB a jeden finančník s lesáckým plnovousem mne odvlékají k nedaleké křižovatce cest, kde stojí polorozpadlá bouda na sběr konví mléka. Tam u mne dělá ten finančník, působící mnohem lidštějším dojmem, než hulvátský klacek v uniformě SNB, prohlídku.

Stojím mezi nimi. Zatím co finančník prohlíží aktovku, esenbák pooděšel několik metrů a rozhlíží se na všechny strany podezíravě, vtělený symbol z plakátu vyzývajícího k bdělosti a ostražitosti. Působilo by to směšně, kdyby neměl odjistiť automat. Vousec, skloněný nad moji aktovkou vrhne patřavý pohled směrem k esenbákovi a šeptem mi říká: "Je to v pořádku, to půjde". Narovnáva se, podává mi aktovku a nahlas, služebním tónem oznamuje: "je to v pořádku, můžete jít, ale hlase se na ONV v Mariánských Lázních pro nové povolení ke vstupu do pohraničního pásma!" Jen stěží mohu uvěřit svým uším, ale pohled toho člověka mne přesvědčuje, že tady hraje divadlo, strašně nebezpečné, ale pro mne životně důležité divadlo. Něco koktám a odeháním zvolna, aby na mně nebylo znat, jak těžko se mi jde.

"Stůj, ruce vzhůru!" Namířeny samopal a vztekly obličej fanatika v esenbácké uniformě mne zmrazují. Co se děje? Velitel hlídky, který mne právě propustil, je stejně tak překvapen a vzrušen se dohaduje se svým podřízeným. Ten trvá na mém zadržení takovým způsobem, že vousec nakonec resignovaně mávne rukou a rychle mizí v lese. Současně přijíždí po cestě vůz lesní správy a zastavuje u nás. Esenbák mne usazuje do kabiny, hází moji aktovku na valník a narižuje řidiči, aby nás odvezl na velitelství úseku do Broumova u Mariánských Lázní.

Vystupujeme u budovy velitelství, vcházíme dovnitř; já napřed, můj osud s autem za mnou.

přístup na všechna letiště v republice. Mám se denně hlásit na SNB. Proč? Proč? Ptám se. Odpověď není. Znovu jedu do Prahy. Mám platný československý pas a mám už dříve naplánovanou cestu do Spojených států, kde mám natáčet dva filmy v Hollywoodu a vystupovat na 25 leteckých dnech. Ale narážím na neprodyšnou zeď. Je mi sděleno, že ministerstvo vnitra vydává cestovní výjezdni doložky, bez nichž je můj pas neplatný. Marně intervenuji na všech stranách, chapadla diktatury se uzavírají kolem země.

10. března jsem opět u svých rodičů. Poslouchám radio a dovidám se s celým národem strašnou zpravu: JAN MASARYK JE MRTEV. Údajně spáchal sebevraždu, ale já tomu nemohu uvěřit. Tolik vitality, tolik životní vyrovnanosti a optimismu! Ne, to není možné!

Loučím se s rodinou; nevím zda chapou význam tohoto rozloučení, snad ano. S přáteli v Praze se rozhodují: nemohu zde déle zůstat, nebudu se denně hlásit na bezpečnosti jako zločinec, opustím republiku ilegálně. Planuji překročit státní hranice v prostoru Mariánských Lázní. Nemohu ke svému účtu použít letadla, letiště jsou obsazena a přivedl bych do neštěstí jiné, kteří nemohou z různých příčin utéci se mnou.

21. března vystupujeme z auta v prostoru Mariánských Lázní. Dále už musíme pěšky. Vůz se vrací zpět, aby přivezl další. Temné postavy mých přátel splývají s okolím, když se opatrně vydávám na cestu. Je chladná, sychravá noc, vhodná pro náš úmysl, méně už pro naše nervy, stejně již pocuchané událostmi posledních týdnů. Opatrně našlapujeme. Každý selest, každé zaprasknutí suché větvičky nám zaráží dech v prsou. Procházíme lesem a na jeho okraji zůstáváme stát a snažíme se proniknout očima tmou před námi. Držím v ruce aktovku se svými věcmi a ani necítím její tíži. Neumím odhadnout dobu, kterou už jsme na cestě, snažím se rozeznat na ciferníku náramkových hodinek čas, ale nedaří se mi to. Rukou dávám pokyn k

dalšímu pochodu, ale všichni ztne-me. Od státní hranice zapraskaly výstřely, jejich ozvěna ještě dlouho visí nad neproniknutelnou tmou. Stojíme bezradně, nevíme co se před námi děje, bojíme se vlastního dechu. Tma kolem nás je po jedinou jen nepřátelská. Další výstřely rozříznou noc a pro mne i čas. Cítím úder a v zápětí pronikavou bolest v břiše. Taška mi padá z ruky, zdá se mi, že způsobený hluk je tak hrozný, neomluvitelný, jako bych v kostele upustil zavazí. Posledním zábleskem myšlenky si uvědomuji celou tragedii situace: takhle rána přec nepatřila mně! Pak už nic, padám do tmy . . .

Těžce se probírám k vědomí, snažím se vstát, ale něčí ruce mi brání. Pomalu rozeznávám obličej, cizí obličej, vyděšené, plno lidí kolem. Nesrozumitelný šepot a pak zase tma . . .

Nevím jak dlouho již ležím na slámě ve stodole. Nemohu se obrátit, dívám se jen vzhůru, kde nad tmavými trámy pronikají paprsky světél rozbitou strechou. Ležím bez hnutí a snažím se vzpomenout si, jak jsem se sem dostal. Nedaří se mi to, mám v hlavě všechno přeházené, jednotlivé scény jako oblačky bez souvislosti se vynořují a hned zas zanikají.

Snad jsem se pohnul, nevím, ale ostrá bolest, kterou jsem znovu ucítil, mi razem připomněla výstřel v noci. Později jsem se dozvěděl, že přátelé mne ve tmě odtáhli do sešlé usedlosti, která ležela opodál trasy našeho přechodu. Hospodář i hospodyně pro mne dělali vše co mohli, ale v jejich očích byl strach, strach z toho, co zachvacovalo celou zemi. Lékaři, který mne ošetřoval mi dával naději; je to hladky průstřel břicha a nebudou-li komplikace . . . snad . . .

Neměl jsem stání. Věděl jsem, že o mne ví příliš mnoho lidí; to nemůže dobře dopadnout. Po čtrnácti dnech, za viditelného ulehčení celé domácí rodiny jsem se rozloučil a večer jsem se odplížil do tmy. Hnusná plískanice ztěžuje viditelnost, chvílemi jdu, padám, plížím se, odpočívám a naslouchám do tmy, která je jako před 14 dny mým spo-

V první místnosti, která je jakousi čekárnou, sedí mladší muž v uniformě tankisty západní armády bez trčinek a vedle něj hezká žena v tričtvrťecím kožichu. Později se dovidám, že je to praporek Kadlec a jeho snoubenka, kteří byli odvezeni doslově z druhé strany hranic pronásledující je hlídkou.

V zápětí jsem předveden k výslechu do druhé místnosti. Muž s hodností kapitána si mne pozorně prohlíží a mám dojem, že nemusí být nejhorší. Je pravda, že můj dojem u těchto lidí mne v budoucnosti ještě mnohokrát zklamal, ale tentokrát byl správný. Celkem bezvýznamné otázky, kontrola dokladů a dnes již podruhé tak nečekaná slova:

"Můžete jít, máte to v pořádku!" Nevím zda se dívám vděčně, nebo jen hloupě, ale rychle беру aktovku a opouštím místnost, abych byl venku z téhle nebezpečné budovy. Snad přece jen soudičky rozhodly, že ne kapitán, ale podstražmistr to bude, kdo rozhodne. Znovu se přede mne staví, odebrá mi aktovku, důkladně ji prohlíží . . . a pak beze slova se na mne vrhá a pažbou pistole mi zasazuje rány do obličej. Bezmocně padám na skříň u stěny, její dveře

ten napor nevydržely, praskají a já padám dovnitř mezi samopaly a municí. Způsobeným hlukem přibíhají ostatní a mlátí mne tím, co kdo má v ruce. Zvláště si pamatuji, nebo spíš cítím rány, které mi odborně dává starší vrchní strážmistr SNB, na jehož uniformě vidím legiónářská vyznamenání. Biji mne tak dlouho, dokud se hybám, možná ještě déle, ale to už já nevím . . .

Když jsem se probral k vědomí, cítím nesnesitelnou bolest v obličejí, skoro nevidím. Ruce mám spoutány a pouta se mi zarezávají do masa. Sahám kolem sebe po slepu, jak mi dovoluji spoutané ruce a nahmatávám vedle sebe kaluž lepkavé tekutiny, vlastní krev. Zřídili mne pěkně, vlastní matka by mne

PRAHA - ÚNOR 1948.

nepoznala. Občas slyším z chodby hluk, nadávky, rány, výkřiky, stále přibíhají nové lidi . . .

Ležím už dlouhou dobu, chvílemi upadám do mráкотného spánku. Necítím průstřel, necítím jednotlivá zranění, mé tělo je jedna velká rána, ale já ji nevnímám, alespoň ne osobně, jako by patřila někomu jinému. Ted' se otevřely dveře a v nich stojí muž. Ze země mi připadá jako obr v tom svém koženém kabať. Aekolvi se mi před-

Pokračování str. 4

Pokračování:

stavuje jen kopnutím, nebo snad právě proto, vím bezpečně, že teď je teprve definitivní konec. Je to příslušník státní bezpečnosti, organizace, která může všechno, organizace jejíž činy jsou nad zákonem, organizace, která je pánem života a smrti každého v tomto nestátním státě.

Je mi už jedno, že do mne kope, ale když mne osloví křesťanským jménem a to tak jak mi říkají doma, trhne to se mnou. Pokouším se abych ho poznal, podle hlasu, namáhám své uši, jediný smysl, který tu jejich zabavu přestal bez úhony, ale marně. Chlap v kožáku pokračuje v samomluvě, klade mi otázky a sam si odpovídá. Občas pro zpestření do mne kopne. Někdy mne častoval intimními znalostmi mých rodinných poměrů, výměně vzpomínka mých příbuzných a mně se pomalu jasně v tom chaosu tékajících myšlenek, které s krajním vypětím davů dohromady... už znám jeho hodnost, už znám jeho funkci; je to hrozné pomyslení....

Konečně ho omrzelo kochat se zas jedním "vítězstvím" a dává rozkaz k mému převozu do Mariánských Lázní.

Vezli nás na nakladním autě jako dobytčata, zmlacené, dotlučené, prostrčené, ženy i muže spoutané na rukou a navzájem k sobě. Soucit s raněnými nepatří do slovníku těchto andělů komunismu.

Zase ležím na zemi mezi ostatními v cele státní bezpečnosti. Je nás zde asi 30, tak jak nás pochytili na hranicích, mladá děvčata, chlapci sotva škole odrostli, muži, kteří za tuto republiku bojovali v jedné, nebo v obou světových válkách. Bud', že utíkali před dobrodružím komunismu, nebo pomáhali k útěku jiným. Ted' zde ležíme a nevíme jaký bude náš další osud, víme jen z té krátké zkušenosti, že naše představitelství je příliš malá na bohatý rejstřík našich vězňů.

Zakratko mne převažují do Prahy spolu s dalšími spoluvězni ve dvou autobusech. Jak je to dlouho co jsem odtud odjížděl s nadějí na nový život a jak se sem teď vracím. Naš autobus stojí tiše na dvoře v Bartolomějské ulici č. 4. V zápatí je ticho vystřídané řevem eskorty, která nás zene do věznice. Jsem odveden na celu 18 v druhém poschodí, kde už jsou nějakí lidé. Mezi nimi poznávám Karla Svobodu, bývalého gen. ředitele agrární banky, ale stále přicházejí noví, až je tato velká místnost podobající se ratejně, plná. Jsou zde lidé všeho věku, všech povolání; dělníci, řemeslníci, umělci, lidé, kteří měli velké majetky spolu s těmi kteří nemají nic. Dnes už jsou na tom všichni stejně a nerozeznáš tovarníka od kopáče z ulice. Vztahy mezi námi jsou takové, jak se postupně poznáváme, někteří jsou zamlklí, zhroucení pod tíhou rány, která na ně dolehla.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Pokryvačské a Klempířské Práce,
PROVÁDÍ

Frank ROMANEK

428 Deloraine Ave. Toronto 12.
Volejte kdykoliv
TELEFON 737-8638

EVROPSKÁ LÉKARNA
posílá

LÉKY DO ČSSR
HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel: EMpire 8-1059

Rychlé a přesné dodání

IAKO DOMA SI POCHUTNATE V KRAJANSKÉ RESTAURACI

"MOUNTAIN HUT"

67 HAYTER ST. (BAY a HAYTER) TORONTO 1 - 364-0972

VARÍ SE DRSTKOVÁ - KNEDLO-VEPRO-ZELO A KDYŽ ČAS
DÁ BUDE I DOMÁCÍ ZABÍJAČKA - TĚŠÍME SE NA VÁS!
OTEVŘENO OD 1. PROSINCE DENNĚ OD 11 DOP. DO 23 HOD.
(PRVNÍ ULICE JIŽNĚ OD COLLEGE STREET)

ČTRNÁCTIDENNÍ PŘÍLOHA!

VÍM, ŽE PROTI RAKOVINĚ SE DÁ BOJOVAT

Mrs. William Dennison
Toronto, Ont.

Proti rakovině se dá bojovat. Potřebujeme Vaši finanční pomoc, abychom mohli v boji pokračovat. Posilněte naši naději. Přispějte štědrě na domovní sbírky.

CANADIAN CANCER SOCIETY
22 Davisville Ave. Toronto 7

CANADIAN
CANCER
SOCIETY

VB2215

REPLIKA NA REPLIKU

"Zavinil jste si to sami".

Přečetl jsem si v Našich Hlasích odpověď M. Zelky Karlu Svatoému na jeho článek "Zavinili jste si to sami". Především, že jsem tento článek nečetl, ale odpověď Miloše Zelky mne tak zaujala, že k ní zaujímám své vlastní stanovisko.

Především se domnívám, že pan Miloš Zelka neemigroval z komunistického Československa, ale z jiné země, kde ještě stále bezmocní, ale přesto vševládychtiví komunisté stále slibují to, co i nám slibovali do roku 1948, než se únorovým pučem dostali k neomezené moci. Odjížděl jsem z Československa na dovolenou v červenci 1968, tedy v době, kdy byl Dubček ještě symbolem snahy "demokratizovat" údesný politický život ve vlasti. ALE vzpomínám televizních projevů jeho předních leduvých ideologů Goldstuckera, Špačka, Mináře, Kriegela, Smrkovského připustili-li ve svých projevech třeba jen náznak existence rovnoprávných politických stran nebo demokratických voleb. NIKDY! Je tudíž třeba hodnotit politickou osobnost Dubčeka jen jako další zaběhlou ovečku, již stěkot psa zahnal zpět do stáda. Navíc troufám si tvrdit, že se Dubček nikdy nechtěl vzdát totální diktatury, absolutní moci nad většinou nespokojeného národa a ani centrální moskevské linie a jeho předstírané schůzky s Brežněvem a Kosyginem to potvrzují.

Je nepopíratelné, že chtěl vytvořit socialismus s lidskou tváří, ale je takový možný bez existence zaručených demokratických svobod? Již přeci sama podláta socialismu vyžaduje dodržování principálních demokratických regulí!

Připomeňme si jen marný boj o přiznání legalního statutu pro COS, KAN, K 231 a další vyslovené demokratické organizace (Soc. dem. strana). Chce se snad namítat, že doba sedmi měsíců byla příliš krátká pro jejich uznání?

Ale přecisujme si Dubčeka do tragických let padesátých, do doby, kdy se tento vehementně začínal ucházet o místo úspěšného politického kariéristy. Představme si jej v momentu, kdy jako straník měl hlasovat pro či proti rozsudku oběšení Dr. Milady Horákové. Myslíte, že byl osobně natolik statečný, že se aspoň zdržel hlasování, aby přeci jen nenesl alikvotní podíl viny na brutální vraždě nevinné ženy? Co dokazuje jeho kariéra, byl pro vraždy a dlouhodobé záleže politických protivníků, ano či ne?

Přiznávám mu neodiskutovatelně určité dobré osobní vlastnosti pro komunistu netypické, ale tyto stály jen pro rozvinutí několika dočasně a omamně zavonivších květů (svoboda tisku a projevu, zrůsná cenzura) na smetisti komunistického režimu v ČSR. Květy přirozeně povadly jejich vůni předtím ovšem po právu byl opojen všechňm čl. lid), smetisti zůstalo. Požadavky demokratické většiny národa začaly být pro komunisty politicky zcestné a neúnosné. Vyústily v požadavek urychleného odchodu sovětských jednotek, účastnivších se manévru na území Čech, až nakonec se vyhrtily ve zjevný antisovětiism. Přes tuto skutečnost, panoval na území republiky naprostý klid a pořádek.

Dovíme se proto někdy, co si vzala sovětská vláda za důvod k vpadu na území ČSSR? Prozatím stále tvrdí, že k tomuto krajnímu činu byla vyzvána jedním členem čl. vlády.

Dubček zůstává symbolem Ledna, ale bohužel i symbolem Srpna. Jeho osobní tragédie je tragédií národa. Jeho politická neprozíravost neodhaduje a nepřipouští "soudružskou" asistenci kremelských přátel, s nimiž jsme měli obcovat na věky.

Dubček je nucen opustit politickou arénu, zrazený národ zůstává. Palachové zbytečně obětují své životy, pokrojený národ ještě v setrvačnosti demonstruje. Konzervativci minulý týden vylučují Dubčeka ze strany do doby jeho soudu. Léta padesátá se vrací.

Dubček (i sebe úspěšnější dodnes vládnoucí) by byl po mém soudu jen částečným řešením generálně překerní situace u nás doma, neodstraňoval totiž systém, jenž ve vědomí i podvědomí at' již méně či více politicky vzdělaných československých občanů se jeví jako prakticky neuskutečnatelný a tudíž absurdní.

Pan Zelka se též zmiňuje o svobodě tisku. Polednový svobodný list odhaluje syna presidenta Novotného jako zloděje několika desítek tisíc z prezidentské pokladny. Zatím co stařenka, jež si chtěla osladit svůj hořký úděl důchodkyně, odcizením tabulky čokolády v samoobsluze, je vyláena po soudech, veřejně pranýřována a ještě pokutována, Novotný ml. ještě dodnes nebyl odsouzen. Tisk též odhaluje trýznitele a vraha číhošťského faráře Toufara. Bývalý estébák Mača, mezitím promoval na "promovaného právníka" a je ve významném postavení komunistického byrokratického aparátu, je pod tlakem veřejného mínění zatčen, ale po několika dnech propuštěn. Paradoxní situace "svobodného" tisku v nesvobodné zemi. Může spravedlnost hledat, ale spravedlnosti u násitství nemůže.

POSLEDNÍ ROZHOVOR S PRESIDENTEM BENEŠEM

Když Jan Masaryk se rozhodl zůstat ministrem zahraničních věcí v komunistické vládě Klementa Gottwalda po vítězství komunistického puče v únoru 1948, vyvolalo to údiv jak v Československu, tak za hranicemi. (V osmém svazku svých pamětí napsal Dr. L. Feierabend: Byl jsem překvapen, že ministrem zahraničních věcí zůstal Jan Masaryk. Proč byl ochoten dělat stafáž Gottwaldovi a tak klamat domácí i zahraniční veřejnost o povaze nové vlády? Zůstal ve vládě na přání presidenta Beneše?) Četné západní zahraniční noviny ho netajně kritisovaly a řada osobních přátel v dopisech vyslovovala nelibost nad jeho postupem. Nebylo to ovšem v takové míře, aby ho to dohánělo k zoufalství, jak rozhlasovala komunistická propaganda.

Ti, kdo znali situaci a Masaryka, věděli, že jeho rozhodnutí je taktické a dočasné. Vyslovil se k nejblížejším přátelům, že když setrval trvá také, aby splnil slib, který dal svému otci: neopouštět Beneše. Shodně to potvrdili zvlášť důvěrní Janovi přátelé - Dr. Jan Papánek, tehdy čs. velvyslanec u Spojených národů a Marcia Davenport, Janova přítelkyně, tehdy dle v Praze.

Dr. Beneš byl v této době v neobdobném zdravotním stavu. V zápatí po tragickém ústupu před Gottwaldovými hrozbami odešel z Hradčan na své venkovské sídlo v Sezimově Ústí v sobotu 6. března. Vrátil se odtamtud očiščen a vyslovil se, že Beneš už se asi nevrátí na Hradčany - je to zlomený muž a Jana uvítal pry připomínkou: "Ve dnech Mnichova jsi byl v cizině, nesl jsem to sám. Ted' jsem zestárlý a nemocný - musíš zůstat o pomáhat mně i zemi." Byla v tom narázka na Janův záměr uniknout do Anglie?

Do Sezimova Ústí jel Masaryk opět v úterý 9. března ráno. Měl s prezidentem Benešem dvě rozmluvy: jednu v prezidentově pracovně, druhou po obědě na procházce zahradou. Mezitím byl oběd, kterého se zúčastnili také kancléř Smutný a jeho choť a Dr. Klinger, prezidentův lékař. Přesný obsah těchto posledních hovorů Masaryka s Benešem není a nebude nikdy znám, ale je jisté, že řešili vážné problémy a také, že došli k nějakému rozhodnutí. Ale jaké to bylo rozhodnutí?

PRAŽSKÝ HODINÁŘ V TORONTĚ

Vám opraví hodinky všech značek!
SPOLEHLIVĚ A LEVNĚ
Volejte: 531-4703

namí, platonická.

Dubčekem slibované uvolnění diktatury se projevovalo v praxi tímto způsobem: dejme mučenému lidu jen tolik svobody, aby komunistické panství nebylo nikde a za žádných okolností ohroženo nebo omezeno. A to bylo pro kohokoliv z nás přece jen trochu málo.

Jan Janků

"OUR VOICES"

77 FLORENCE ST. TORONTO 3,
ONT. CANADA.

Přihlašuji se za odběratele "Našich Hlasů a příkladám šek (Money order) na \$ jako předplátné na celý rok.

Jméno:

Adresa:

Roční předplatné: \$6.00 pro všechny země.

Kancléř Smutný i paní Smutná rozpoznali, že Masaryk přišel z prezidentovy pracovny rozveselen, rozjasněn Dr. Klinger řekl, že z telefonického hovoru paní Benešová (neřekla s kým mluvila) vyrozuměla, že Beneš a Masaryk dospěli k nějakému dorozumění. (Z toho vyplývá, že mezi nimi bylo nedorozumění - a bylo od soboty). Masarykovi tajemníci se shodně domnívali, že v těch dnech se Beneš a Masaryk shodli na brzkém rozchodu s komunisty a snad o způsobu, jak jej uskutečnit.

Druhy (a nejposlednější) soukromý hovor s Benešem se konal za procházky zahradou. Procházka brzo skončila, protože byl chladný den. Masaryk potom odjížděl zpět do Prahy a Beneš mu odevzdal velkou obálku s nějakými soukromými spisy. - Ani tato obálka ani žádné listiny nebyly nalezeny v Masarykově bytě, když druhého dne ráno byla odhalena Janova zahradní smrt.

Paní Smutná si povšimla, že prezident byl velmi skleslý, když Masaryk odjížděl.

Setkání a hovorům v poslední den Masarykova života (úterý, 9. března) předcházely Masarykův rozhovor s Benešem v sobotu, 6. března, který byl dramaticky pohnutý a končí neshodou. (Proto ten důraz svědků, že v úterý "dospěli k nějakému dorozumění"). Marcia Davenportová ve své knize: To strong to believe - o tom referuje takto: "Jan se ptal Beneše, co nyní (když komunisté zvíťezili) chce dělat - sám i s ním a Beneš odpověděl, že by chtěl resignovat, ale Gottwald to nepřipustí. Neřekl, co by myslel pro Jana, neměl na to odpovědi. Jan prohlásil, že nemůže děle zůstat ve falešném postavení, které přijal, ale Beneš zůstával k tomu nevšímavý. Jan opakoval, že cítí, že splnil svou konečnou povinnost a že mu nadále není možno snášet nynější situaci a je nutné, aby se z ní nějak dostal. To s Benešem trochu pohnulo, ale nic na to neřekl. Jan se stále pokoušel zvědět, jestli má Beneš nějaké představy nebo záměry, které by Jana stále zavazovaly k povinnosti stát při Benešovi. - Nebylo však možné dostat jakoukoli odpověď. Konečně se Jan zeptal (a nebylo by divu, kdyby byl na to zvýšil hlas, p. r.) co tedy zamyslí, co mají oba udělat, když Beneš všechno dovedl "až na konec cesty"? Tu se Beneš rozčílil (není divu, kritiku nikdy neměl rád a z této strany už teprve ne, Pozn. red.) a řekl, že mu je jedno, co bude Jan dělat. At' si své problémy sám vyřeší a vymotá se z vlastních nesnází. - Jan odpověděl, že to právě chce udělat - bude-li moci. Ze zamyslí odejít."

(Přístě: PLÁNY NA ÚTEK)

PROCK INSURANCE AGENCY

14 Conrad Avenue, Toronto 4

Tel. 537-2631

AUTO - POŽÁR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

PENEŽNÍ ÚSTAV "KAMPELIČKA" POSKYTUJE
BEZODKLADNĚ NEJLEVNĚJŠÍ A NEJVÝHODNĚJŠÍ

PŮJCKY DO \$5,000.00

Před koupi auta, nabytku, domu a jiných potřeb, vyzadejte si podrobné informace na tel. čísle 925-0557 neb osobně na 740 Spadina Ave. (Bloor St. W) denně 10-5 hod. odp., též pondělí a pátek do 7 hod. večer neb v sobotu dopoledne 10-1 hod.

GENERÁLNÍ KONSULAT CSSR MONTREAL

Žádost o zproštění občanství ČSSR.

Po několika měsících úvah a zkoumání jsem dospěl k přesvědčení, že pocit formální sounáležitosti k lidem, kteří jsou tvůrci a garanty státnosti a režimu Československé socialistické republiky, by byl v diametrálním rozporu s mým smyslením a světovým názorem; čili československé státní občanství by bylo překážkou dalšímu vnitřnímu rozvoji mé osobnosti. Proto, na základě pečlivého rozboru všech důvodů svého rozhodování, jsem

dosel k závěru - odvolávaje se na čl. 13. odst. 1 a 2, čl. 14. odst. 1 a a čl. 15. odst. 2. Všeobecné deklarace lidských práv - požádat o zproštění občanství Československé socialistické republiky.

Důvody mého rozhodnutí jsou zřejmé, hluboké, zásadní a humanitní.

Jako svobodomyšlný člověk jsem dobře viděl, jako ostatně téměř všichni moji spoluobčané, jaké nadšení vzbudily progresivní reformace - snahy o nastolení lidských vztahů v zemi, svobody člověka, hospodářské a politické nezávislosti, jaky spravedlivý hněv zavládl v srdcích a hlavách všech občanů, dozvůdých se o zvěrstvích, pa-

chanych pod vedením sovětských poradců v komunistických koncentračních táborech, - i zklamání, zoufalství a nenávist nad ničím nevyprovokovanou agresí armád Varšavské smlouvy.

Jako Čechoslovák si musím uvědomovat částečnou historickou spoluvinu za zločiny, které jménem lidu byly pod vedením KSČ spáchány. Vzhledem k tomu, že po zavraždění znovurodíci se demokracie v Československu, nastává období podobného teroru a právního chaosu, jako tomu bylo v letech 1948-1967, konkrétní vinníci, mající na svědomí stovky lidských životů, nejen, že nebyli odhaleni a potrestáni, naopak, jsou opět dosazováni do

nejvyšších státních a stranických funkcí, odkud mohou opět řídit do zahuby osudy této země, nenacházím žádné záruky neopakování se podobných zločinů proti lidskosti, a proto marně hledám jediný důvod, proč bych se měl počítat k příslušníkům státu, jehož noví reprezentanté jsou zosobněním bezpříkladného krveprolévání a represálií v nedávné minulosti.

Dokud KSČ bude vedoucí silou krvavé moci, dokud nebudou garantovány záruky demokratického a nezávislého vyvoje země, konstatuji, že národ český a slovenský žije na pokraji genocidy duševní i fyzické a proto, já věnuji všechny své síly činnosti, která bude komunistům tj. kolaborantům s křemelským bolševismem jejich neblahou úlohu ztěžovat, podkopávat a odhalovat její pravou podstatu, která je - poslušnost a slepá oddanost ideálům, naprosto cizích mentalit obyvatel civilizovaného evropského státu, strach před individuální svobodou, spravedlností a tudíž i odsouzením, jak národem, tak i dějinami. Tato má činnost bude koordinována a systematicky začleněna do ideologického působení institucí, které jej ve svém programu realizují v zajmu, vyplývajícím a motivovaném tužbami desítek tisíc Čechoslováků, kteří museli v posledních desetiletích hledat svůj domov, mimo svou, těžce zkoušenou vlast. Fakt, že z Československa emigrovalo pouze za posledních 17 měsíců tolik lidí - kdyby protiprávně nebyl znemožněn odchod dalším desítkám tisíc - bylo by to celkem alarmující číslo, které by ještě více burcovalo veřejné mínění ve světě; tento fakt nám poskytuje záruku, že náš boj v zahraničí, za hospodářskou, politickou a kulturní nezávislost Československa, bude v duchu morálně podporován 95 procenty národa Čechů a Slováků a ať bude trvat jakkoli dlouho, pravda je na naší straně, nikdo nás do tohoto boje nenutí, pouze naše svědomí a touha se do své země vrátit, a proto musíme nakonec zvítězit.

Tímto rozhodnutím chci manifestovat svůj nesmířitelný odpor proti doktrinařství a praxi světového nebezpečí - bolševismu. Zároveň chci dodat a upřesnit, že se formálně rozcházím pouze se státem a jeho režimem, kterýžto rozchod je logickým důsledkem mnoha let veřejného nesouhlasu s oficiální politikou KSČ, nerozcházím se tedy s lidem, z něhož pocházím, s jeho dobrými tradicemi a kulturním dědictvím, t. zn. aspekty, pro které jsem byl na svůj původ vždy hrdý. Jsem si vědom integrity ke svému národu, považuji se za jeho nedělitelnou organickou součást a každý jiný výklad manifestace mého odporu ke státní politice skupiny lidí, která vystupuje jménem národa proti jeho nejvlastnějším zájmům, považuji tímto za zločin a za vykonstruovaný.

Svůj úmysl, sloužit pravdě, chci dokázat mimo jiné i přáním, aby toto mé rozhodnutí bylo v Československých sdělovacích prostředcích zveřejněno v nezkrácené formě, ačkoli si nejsem jist, že mi příslušná místa v tomto směru vyhoví.

Nevím, jaky bude postup oficiálních míst, jichž se vyřizování podobných žádostí týká, ale samozřejmě očekávám nějakou odpověď, neb potvrzení o příjmu, za což děkuji.

Moje nacionale: narozen 19. července 1940 ve Frydku - Místku, poslední adresa v Československu: Frydek - Místek, El. Krasnohorské, 151.

Emigranti, zamyslete se nad možností požádat tímto, nebo i jiným způsobem o zproštění státního občanství, dáte tím najevo svůj nesouhlas se zvůli a bezprávím, které opět zdomácnělo v Československu pod ochranou sovětských zbraní. Především rovněž i urážkám a ponižování se strany ex. zastupitelských úřadů v Kanadě. Je nejvyšší čas, aby jsme kategoričsky vyjádřili svoje rozhořčení a odhodlání všemožně za svá práva bojovat tam, kde nás osud postavil.

PREKVAPTE VASI RODINU NAVSTĚVOU Z ČESKOSLOVENSKA

Rozhlédněte se dobře kolem sebe. Žijete v této zemi, a pravděpodobně se Vám daří dobře. A tato dáma žije tam v daleké vlasti, a snaží si představit, jak Vy žijete v Kanadě z dopisů a obrázků, které jí zasíláte. Proč ji nepozvete na návštěvu do Kanady, aby sama viděla, jak žijete, jaké máte přátele a úspěchy? My Vám to usnadníme. Je to dokonce velmi snadné, použijete-li "předplacené letenky". Je to opravdu velmi jednoduché. V případě, že této dámě není možno se do Kanady podívat tento rok, mohl Vy

hyste se vypravit do Československa. Tato cesta by oživila staré vzpomínky. Navštivte Vaše přátele a známé. My a Vaše cestovní kancelář Vám rádi pomůžeme. Jenom se informujte jak je to možné letět nyní a zaplatit později, jaké jsou nejnižší sazby v tuto roční dobu a jakou můžete dostat slevu pro skupinu 25, 40 a 80 lidí. Letosního roku létají AIR CANADA a ČSA -Czechoslovak Airlines- jetem do Prahy 2 krát týdně. Ceny jsou \$317 z Toronta a \$258 z Montrealu.

AIR CANADA

**HLEDATE NEJLEPŠÍ EVROPSKÉ UZENINY
SUNKA - ČERSTVÉ MASO - IMPORTOVANÉ LAHODKY ?**

NAJDETE JE POUZE U

tip-top MEATS

Dávejte pozor na naše speciality *delicatessen*

1727 Bloor St. West (proti Keele podzemní dráhy)

YORKDALE SHOPPING CENTRE

a v srpnu začínáme ve FAIRVIEW MALL Don Mills a Sheppard

NOVÉ CENY !!!

JETEM DO EVROPY A ZPĚT

JÍŽ OD **\$ 293 -**

VESELY & GREBEN
TRAVEL AGENCY

360 BATHURST STREET, TORONTO 2B

**PRVNÍ KRAJANSKÝ TEXTILNÍ OBCHOD
(TRH) V TORONTĚ**

Vám nabízíme:

Obleky importované z Anglie, veskeré panské prádlo, vlněné svetry, zimní kabáty, sportovní bundy a obuv značky Bat'a

Také dlouhé kožené i semišové kabáty s vložkami, panské i dámské Vám nabízíme ve velkém výběru. Dale můžete u nás nakoupit veskeré pracovní oděvy, obuv kompletní ložní soupravy a povlečení.

Též cestovní a ložní kufry za velmi výhodné ceny.

Mluvíme česky a slovensky. - Veřejnosti sloužíme již 19 let!

William JILEK TEXTILE MARKET
246 QUEEN STREET WEST — Telefon 368-0827

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 Queen St. W., Toronto 2B.

RODINNÉ CESTY A VÝPRAVY DO EVROPY ZA NOVÉ
SNÍŽENÉ CENY - JEDNOTLIVÉ LETY VAM SDELIŠME NA PO-
ŽADÁNÍ - VOLEJTE IHNEJ 362-3226 —

pi. Dana Nohavica - Asst. Manager

Filatelie

FILATELIE - PRO SBĚRATELE

Slavná známka 1 c známka Brit-
tish Guayana z roku 1856 byla pro-
dana za \$ 280. 000 Mr. Irwinu Wei-
nbergovi z Panamy 24. března 1970.
Za nejvyšší cenu, jaká kdy byla
zaplacená za jednu známku na do-
pise. Tato 1 c známka byla vytiš-
těna následkem chyby v barvě ze
4 c hodnoty. Byla vydána pro pre-
chodné používání, protože v Brit.
Guayaně dosly známky z Anglie.
Poněvadž tyto známky byly zhotov-
veny oblastními tiskáři, zdály se
hlav. post. řediteli velice primi-
tivní a proto rozhodl, že post. za-
městnanci každou známku opatří
iniciálkami před prodejem, aby za-
bránili falšování. Tato rarita nesla
iniciálky vlevo E. D. Wight a by-
la upotřebena kulatým razítkem
April 4, 1856. Mladý sběratel v Ge-
orgetownu v Brit. Guayaně objevil
známku na dopise a brzy ji prodal
místnímu obchodníkovi N. R. Mc
Kinnonovi za 6 šil., poněvadž se
mu více líbily vícebarevné cizí
známky. Mr. N. R. McKinnon poz-
ději prodal svoji sbírku 1 centovek
a 4 centovek anglič. obchodníkovi
Mr. Thomasu Ridpathovi za 110 Li-
ber. Mr. Ridpath prodal jednu
známku z této sbírky hraběti von
Ferrarymu z Paříže za 135 Liber a
Ferrary t. č. vlastnil tu nejskvě-
lejší sbírku známek na světě. Když
hraběcí sbírka byla dána do auk-
ce v r. 1922 Mr. Arthur Hind, to-
várník z Ulica, N. Yorku koupil
tuto známku za 7. 348 Liber. Vdo-
va po Mr. Hindovi ji prodala v r.
1940 nejmenovanému austrál. sbě-
rateli za \$41. 998. V roce 1970 1c
British Guayana docílila nejvyšší
cenu \$ 280. 000, tedy fantastickou
cenu jediné známky na světě.

JORBÝ

Nabízíme sběratelům:
známky ČESKOSLOVENSKA
Compl. rok 1969 10,00
včetně aršíku 23,00
Novinky 1970
Vysoké Tatry -4- 0,55
UNESCO -6- 0,35
EXPO 70 OSAKA -6- 1,25
včetně aršíku 3,65
Zasíláme výběry a vyřizujeme Va-
še chyběny známek ihned.
NOVINKOVÁ SLUŽBA. - Piste!
Objednejte! Lépe dnes než zítra!
INTERART - P. O. Box 10 Toron-
to 3.

NEJSTARŠÍ CSL. KANCELÁŘ
V TORONTĚ

AIR & OCEAN

1 ADELAIDE ST. E.
(roh Yonge Street) Toronto 1.
EM. 3-8888 (4 linky)
VEDE L. NOVÁKOVÁ
(DRIVE ČSA V OSTRAVĚ)

Dokud ti neteče krev, nepoznáš,
že tě ranili.

KNIHY V RODNÉ ŘEČI

NEJHEZČÍ DAR K RODINNÝM A SPOLEČENSKÝM PŘÍLEŽITOSTEM

Romány - Proza - Beletii - Klasiky - Dětské knihy - Všechny slovníky
dostanete koupit

V KRAJANSKÉM RESTAURANTU (v zadní místnosti)

STEAK and CHICKEN RESTAURANT

388 Bloor St. W., Toronto

U SEDMINO

Telefon 924 - 7098

Otevřeno od 12 A. M. do 12 P. M.

Kultura - 'Contemporarists' a jejich katalog

Před rokem se v Torontě ustavi-
la skupina českých a slovenských
výtvarníků, kteří po zločinné so-
větské okupaci Československa vo-
lili exil, aby nemusili svou umě-
leckou tvorbu a svobodomyšlné po-
litické přesvědčení podřizovat tu-
pému diktátu kolaborantského reži-
mu dosazenému Moskvou. Touha
po svobodné tvorbě ve svobodě po-
litické a hospodářské je vlastně je-
diny pojetím, jež skupinu sdru-
žuje, neboť jinak, ať generačně
nebo uměleckým projevem jsou to
velmi rozdílné individuality, z nichž
každá je dosti silná a schopná me-
zinárodní soutěže. Přesvědčili jsme
se o tom na několika torontských
vystavách, jichž se úspěšně účast-
nili jednotliví členové skupiny, usa-
zení v Kanadě.

Nedávno tato skupina svépomoc-
ně vydala katalog typograficky
velmi zajímavě upravený, s bio-
grafickými daty a reprodukcemi
ukávek prací patnácti členů nejen z
Kanady, ale i ze Spojených Států,
Francie, Švédska, Mexika a Západ-
ního Německa, kam jednotlivci exi-
lovy osud zaval. Katalog, uvedený
slovy Gene Butla, ředitele Onta-
rio College of Art, je cenným do-
kumentem vývoje československého
výtvarnictví v posledních dvaceti-
letí a reprezentuje velmi dobře
proudy media a techniky, jimiž
"Contemporarista" se rozhodli svo-
bodně dobývat posice na svobodném
světovém fóru.

H. J. S.

I. O. S. Of Canada Ltd. Doporu-
čuje našim čtenářům investici přes
Mutual Funds nebo Venture Funds,
kde je možnost spoření i v men-
ších měsíčních splátkách. Vaše pe-
níze mohou pro vás vydělat mno-
hem více než při normálním spo-
ření. Úspory je možno převádět do
zahraničí. I. O. S. Of Canada Ltd.
(Investor Overseas Service) je
největší mezinárodní investiční spo-
lečností se sídlem v Ženevě. Je za-
stoupena ve 120 zemích a má dnes
přes 314 milionů zákazníků. V Ka-
nadě má své zastupce ve všech
větších městech.

Další bližší informace poskytně
representant Gunther MEYER, 797
Don Mills Road, (Don Mill) Toron-
to, Ontario, - telefon kanceláře:
429-4130, domů 449-4338. Mluví Ně-
mecky - Anglicky a na přání Čes-
ky tlumočník k dispozici.

PRAŽSKOU SUNKU
PRAŽSKÉ UZENINY
MASA V 1a JAKOSTI
PRVNÍ PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ
638 Queen St. W. Tel. 364-1787

ANTI - BABY - PILULKA SNÍŽUJE RISIKO RAKOVINY

Patnáctiletý výzkum německého
profesora. - Hormony jako preven-
tivní prostředek proti rakovině.

(DaD) - Anti - baby - pilulka sni-
žuje riziko rakoviny prsu a dělohy
u žen. Tento objev udělal prof.
Rudolf Kaiser, řádný profesor žen-
ských chorob na universitě v Mni-
chově.

Již patnáct let pracuje tento mni-
chovský gynekolog na výzkumu
změn v ženském organismu, které
jsou vyvolávány hormonální te-
rapii. Zatím co mnoho lékařů po-
važuje stále zásahy do hormonál-
ní soustavy za škodlivé, přišel nyní
Kaiser k povzbuzivým výsledkům.
Dokazuje, že pod vlivem domně-
le nebezpečných hormonálních dá-
vek se u testovaných osob právě
snížilo nebezpečí onemocnění na
nebezpečné tumory prsu nebo ra-
kovinu dělohy. Dale Kaiser dovo-
zuje, že čím více dětí ženy měly,
tím méně často u nich dochází k
onemocnění rakovinou. Zjistil tak-
é, že nebezpečí onemocnění rakoi-
nou je v pozdějších letech o to
menší, čím dříve došlo k těhoten-
ství. Na základě těchto výsledků
dodělal prof. Kaiser k názoru, že pi-
lulka, která u ženy - pokud jde o
hormony, s účinky, s kterými se
setkáváme během pravidelného tě-
hotenství, má nanejvýš pozitivní
vliv.

Během těhotenství se vytvoří ve
vaječnicích tzv. gestageny, látky,
přerušující cyklus měsíčního kr-
vacení. Nedostatek gestagenů vede k
sympptomům, které mohl prof. Kai-
ser pozorovat na svých pacientkách.
Spolu s periodami periodického kr-
vacení se umožňují současné změ-
ny v prsech a pohlavních orgánech
ženy, které pak mohou po několika
letech vést k onemocnění rakovi-
nou.

Ukázalo se, že přívodem umě-
lých gestagenů může být taková
porucha odstraněna a současně
redukováno riziko onemocnění ra-
kovinou. Hormonální terapie vy-
vola zdanlivě těhotenství, docílí
stejněho výsledku jako anti - baby
- pilulka, která obsahuje právě ty
hormony zabírající rakovině, ges-
tageny. S preventivní hormonální
terapií se má podle prof. Kaisera
začít včas. Doporučuje mladým dí-
vkám a ženám, které mají nepravi-
delné krvácení, aby braly anti - ba-
by - pilulku jako preventivní pro-
středek proti případné rakovině.

Heidrum Schöne

ZÁRUKA DŮVĚRY

NEJVĚTŠÍ
REALITNÍ KANCELÁŘ

INVESTUJTE VAŠE
peníze tam, kde je nemůžete
ZTRATIT

Hezké rodinné domky, nebo
domky které můžete také
pronajmát.
Nízká záloha - výhodné
splátky.

EDY SVOBODA

Volejte kancelář: 230-3581,
nebo domů: 247-3921

MEZINÁRODNÍ SNATKOVÁ KANCELÁŘ TORONTO

Přejete si navázat známost pro po-
zdější sňatek v Kanadě, USA, Jižní
Americe, Australii neb v Evropě?
Všichni naši zájemci oběho pohlaví
jsou ve velmi dobrém a váženém
postavení a přejí si šťastný sňatek.
Naše zprostředkování je rychlé,
diskrétní a úspěšné. Obrátte se s
důvěrou na INTERNATIONAL
INTERPRETER and TRAVEL and
MARRIAGE SERVICE, 70 Dundas
Street East, Toronto, Canada a vy-
žádejte si náš dotazník. Prosíme vás,
abyste k dopisu přiložili známku
na zaručenou a brzkou odpověď.

MALÝ OZNAMOVATEL

Družstevní byty - Cooperative -
Apartments. ST. CLAIR - SPADI-
NA AVE. - Proč platit nájem, kup-
te si vhodný byt - Bachelor, 1 a 2
pokojové byty. Výborná poloha -
podzemní garáže - balkony.

Informace dá GEORGE HALAS
REALITY LIMITED 231 Bloor St.
W., Room 302 Toronto 5.

Telefon: 925-1121, večer 444-0762.

PRODÁM:

Plymouth "63" - po gen. o. p. v
novém laku. - Najeto 41 tisíc M.
Zájemci - zanechte vzkaz či tel. č.
na tel. 535-8187.

Knihu The Birth of Czechoslova-
kia možno objednat u Mrs. Anna
Faltus, Melbourne House, Apt. 414
1315 - 16th Street, NW, Washing-
ton, D. C. 20036. Cena \$5.00 i s
poštovným.

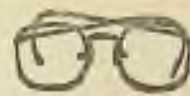
"Hospodyně do domácnosti ke
třem holčičkám hledají dva lékaře:
Zn. Možnost trvalého zaměstnání a
bydlení v rodině. Nabídky zasílejte
do redakce!"

Nebo na t. č. 922-7526.

Royal Canadian Legion, Branch
601 - Czechoslovak, konala svoji
řádou valnou hromadu dne 1. břez-
na 1970 a do vykonání výboru by-
li zvoleni tyto bratři:

Petr Eben: President.
Vl. Dufek: I-vice president a Se-
gt. at arms.
Bed. Rezek: II-vice president.
Jos. Musil: tajemník, předseda
zábavného výboru a tiskový re-
ferent.
Rud. Sadloň: tajemník.
Mil. Tesar: service officer.
M. Hasková: Sociální referent.
J. Kytel: tiskový referent.
Jos. Snopek: Poppy fund
Jan Gregor: revisor účtů.
Jos. Malac: revisor účtů.

Václav Peřina: čestný president.
Na valné hromadě byly projed-
nány běžné záležitosti legionářské
jednoty a vytyčen byl bohatý pro-
gram na příští období. Účast pří-
tomných bratrů byla rekordní a
náladu byla skvělá.

L. LUNSKÝ OPTIK

Prohlídky očí

Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST.

WA. 1-3924

B P GARAGE

BUBENÍK - VOLAVKA

650 DUNDAS WEST, TORONTO 132

Generální a běžné opravy, karo-
sářské práce, porádíme při koupi
vozu - Phone: 364-1554.

A místo slušných - opět poslušní!

AT CESTUJETE KAMKOLI, OBRÁTE SE S DŮVĚROU
NA NAS OPATŘÍME VÁM LODNÍ LÍSTKY NEBO

LETECKOU JIZDENKU ZA NORMALNÍ CENU
JIZDENKU ZA NORMALNÍ CENU

ALEX A. KELEN LIMITED

POUŽIJTE NAŠICH SLUŽEB PŘI CESTOVÁNÍ DO STARÉ
VLASTI SLOUŽÍME NAŠÍ KRAJANSKÉ VEŘEJNOSTI OD

ROKU 1925

BEZCELNĚ BALÍČKY DO CELE EVROPY

1467 MANSFIELD ST., MONTREAL 2, QUE.

TELEFON 842-9548

SPORT

I. LIGA KOPANÉ PO 20. KOLE
Slovan Bratislava - Sparta Praha
1:1; Dukla Praha - VSS Košice 0:0;
SONP Kladno - Bohemians 2:3;
Sp. Trnava - TJ Trencin 1:1; ZVL
Žilina - Inter Bratislava 2:0; Lok.
Košice - Gottwaldov 2:0; U. Teplice
- T. Prešov 1:0.

TABULKA I. LIGY

1. Trnava	44:17	29
2. Slovan Bratislava	24:11	29
3. Sparta Praha	29:20	24
4. Inter Bratislava	33:20	23
5. Teplice	21:12	23
6. Dukla Praha	28:24	22
7. Žilina	24:24	22
8. VSS Košice	23:22	21
9. Lokomotiva	23:19	20
10. Prešov	14:13	19
11. Trencin	21:18	18
12. Slavia Praha	21:31	17
13. Ostrava	12:23	14
14. Gottwaldov	19:31	13
15. Kladno	21:44	13
16. Bohemians	15:43	11

ZÍSKÁME S FINY ALESPON BRONZ?

TABULKA Hokeje -MS-

1. SSSR	8 0 1	65:10	16
2. Švédsko	6 1 1	39:17	13
3. ČSSR	5 1 3	44:25	11
4. Finsko	4 0 4	23:33	8
5. NDR	0 1 7	11:45	1
6. Polsko	0 1 7	8:60	1

ZAHAJENÍ SEZONY MOTOCYKLOVÝM ZÁVODEM NA 24 HODIN

11. - 12. dubna 1970 se jede za-
vod na Horewood Acres u Jarvis
(za Hamiltonem).

Začátek tréninku v sobotu v 11
hodin. Začátek závodu v sobotu ve
3 hod odpol. Konec závodu je v
neděli ve 3 hod. odp. - FRANTA
Mrázek závodí za BMW - 750ccm!

Ze Sokola

Změna cvič. hodin pro ženy a do-
rostenky. Pro příště budou cvičit
tyto složky v úterý od 8 hod. večer
v Masarykově domě. Návlek prost-
ných všech složek je v plném prou-
du. Připojte se co nejdříve a v hoj-
ném počtu. Těšíme se na Vás.

ČESKOSLOVENSKÉ VYSÍLÁNÍ V TORONTĚ

Československé vysílání pod ve-
dením Johnny Lombardiho musíte
poslouchat každý pátek v týdnu na
stanici CHIN EM - 101 mezi 11 - 12
hodinu večerní pořadem Váš bu-
dou provázet Jiří Křenek a Marie
Ferková. Během vysílání můžete
volat do studia na telefonní číslo
870 - 9101 a zahrajeme vám na přá-
ni.

Eva KALINOVÁ z 217 Howard
Park, Toronto 154, Ont. tel. 763-
1381, hledá svého příbuzného. Mr.
Josef Pecko, narozen 1910 v Ba-
novci, okres Zilina, který žije údaj-
ně jako farmař v okolí Toronta,
přistěhoval se v roce 1948.